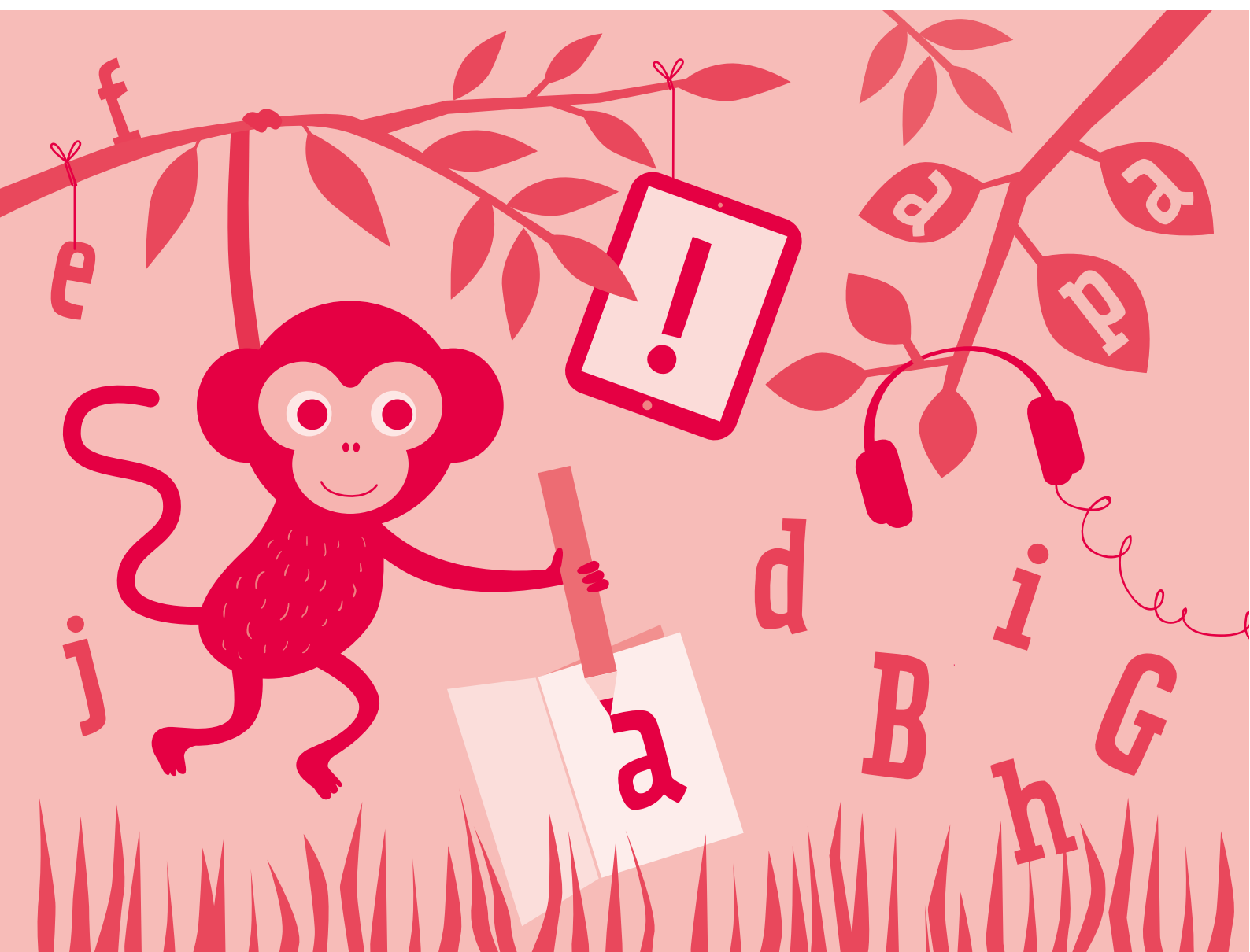

Hitta språket

Kartläggningmaterial i språklig medvetenhet
i förskoleklass som anordnas vid specialskola

Lärarinformation

Innehåll

Inledning	2
Materialets koppling till läroplanen	2
Syfte	3
Progression mot bedömningsstöd i årskurs 1	3
Materialets teoretiska grund	3
Om materialet	3
Aktuella begrepp	4
Aktiviteter som underlag för kartläggningen	4
Aktivitet 1. Vi berättar och beskriver	6
Aktivitet 2. Vi uppmärksammar varandra och samtalar om textinnehåll	6
Aktivitet 3. Vi kommunicerar med symboler och bokstäver	6
Aktivitet 4. Vi urskiljer ord och språkljud/bokstäver/handalfabetet	7
Anpassa, stödja och utmana	8
Analys och frågor till undervisningen	8
Referenslista	9

Inledning

Hitta språket genomförs under höstterminen i förskoleklass för att läraren tidigt ska kunna identifiera elever som visar en indikation på att inte nå de kunskapskrav som senare ska uppnås i årskurs 1 och 4 i specialskolan. Läraren kan också med stöd av materialet upptäcka områden som den fortsatta undervisningen behöver fokusera. Därtill ger materialet stöd i att identifiera de elever som är i behov av extra anpassningar, särskilt stöd eller extra utmaningar. Meningen är att en tidig kartläggning ska möjliggöra för läraren att därefter planera och genomföra undervisning som stödjer elevernas språk-, läs- och skrivutveckling.

I denna *Lärarinformation* presenteras syftet med *Hitta språket*. Materialet tar sin utgångspunkt i läroplanens syfte, förmågor och centrala innehåll för förskoleklassen, som finns uttryckta i läroplanens tredje del. Det tar även stöd i läroplanens första och andra del, som bland annat tar upp skolans värdegrund och uppdrag samt övergripande mål och riktlinjer. Materialet tar även sikte på kunskapskraven i svenska för döva och hörselskadade i årskurs 1 och 4. Utöver hänvisningar till läroplanen görs kopplingar till *Nationellt bedömningsstöd i läs- och skrivutveckling i årskurs 1 i specialskolan*, men också till Skolverkets *Nya språket lyfter!*, utgivet 2017, samt bl.a. forskningsrapporten *Framgångsfaktorer i läs- och skrivlärande för döva barn och barn med hörselnedsättning* (Roos & Allard, 2016). I Kommentarmaterial till kursplanen i svenska för döva och hörselskadade (s. 14) framkommer att läsinläringen är speciell om man är döv.

Det handlar inte om att lära sig avkoda bokstäver eller ord i bemärkelsen att hitta ljudmotsvarigheter till dem. I stället utvecklas läsförståelsen för döva och hörselskadade genom att de lär sig hela ord och fraser och genom kunskap om och erfarenhet av morfemens betydelse. Inläringen går från att bygga upp ett ord- och frasförråd till att greppa betydelsen i en text. Det går heller inte att översätta ord för ord till tecken för tecken, utan man måste lära sig att förstå innebörden i helheten. Detta tydliggör hur viktig förförståelsen är, inte bara under läsutvecklingsperioden, utan långt upp i de högre skolåren. För elever som inte hör sker kommunikationen av förförståelse via teckenspråk.

Vidare finns en redogörelse för de teorier och den forskning som materialet vilar på. Därefter motiveras och förklaras aktiviteterna i kartläggningen. Slutligen

ges förslag till analys av resultatet av kartläggningen och frågor som läraren kan ställa till sin undervisning.

Läraren rekommenderas att läsa denna *Lärarinformation* liksom *Läroplanen* till respektive aktivitet noggrant för att inför kartläggningen vara väl insatt i materialet med dess aktiviteter och observationspunkter som finns beskrivna. I *Läroplanen* till respektive aktivitet finns utförliga anvisningar om hur aktiviteterna förbereds och genomförs. Aktiviteterna är numrerade 1-4 men behöver inte genomföras i den ordningen.

Materialets koppling till läroplanen

I *Läroplanen för specialskolan, förskoleklassen och fritidshemmet 2011*, anges syftet för undervisningen i förskoleklassen samt vilka förmågor som undervisningen ska ge eleverna förutsättningar att utveckla. Dessutom finns ett centralt innehåll som undervisningen i förskoleklassen ska behandla.

I läroplanens syfte betonas undervisning utifrån elevernas intresse och förmåga att kommunicera med tal och teckenspråk samt med skriftspråk utifrån förutsättningar och behov. Sammantaget ska eleverna ges förutsättningar att läsa, uppfatta vad andra uttrycker, skriva och samtala om såväl skönlitteratur som andra typer av texter och händelser. *Hitta språket* fokuserar särskilt syftet att skapa förutsättningar för eleverna att: ”kommunicera i olika sammanhang och för skilda syften med tal och teckenspråk utifrån sina förutsättningar och behov, samt med skriftspråk”. Materialet relaterar också till läroplanens centrala innehåll för undervisningen i förskoleklass.

Hitta språket tar vidare sikte mot kunskapskrav i läsförståelse i årskurs 1 och kunskapskrav i svenska, svenska som andraspråk respektive svenska för döva och hörselskadade i årskurs 4 i specialskolan. I kunskapskraven i läsförståelse i årskurs 1 fokuseras läsning av enkla, bekanta och elevnära texter med hjälp av lässtrategier på ett delvis fungerande sätt, samt begynnande läsförståelse vilket eleven visar genom att återge någon för eleven viktig del av innehållet på ett enkelt sätt. I samtal om texter kan eleven också föra enkla resonemang om texters tydligt framträdande innehåll. Kunskapskraven i svenska, svenska som andraspråk respektive svenska för döva och hörselskadade i årskurs 4 fokuserar läsning av bekanta och elevnära texter med flyt genom att använda lässtrategier på ett i huvudsak

fungerande sätt. Dessutom beskriver kunskapskraven grundläggande läsförståelse och förmåga att föra enkla resonemang om textens huvudbudskap relaterat till elevens egna erfarenheter. I kunskapskraven ingår också att eleven kan samtala om elevnära frågor och ämnen genom att ställa frågor, ge kommentarer och framföra egna åsikter. Slutligen anges att när eleven berättar om vardagliga händelser beskriver eleven dem så att innehållet tydligt framgår och att eleven kan ge och ta enkla muntliga instruktioner. I *Hitta språket* undersöks elevers kunskapsutveckling i riktning mot ovanstående.

Syfte

Materialet är ett stöd för lärarens undervisning. Syftet är att stödja läraren i att identifiera de elever som

- visar en indikation på att inte nå de kunskapskrav som minst ska uppnås i årskurs 1 och 4 i specialskolan,
- är i behov av extra anpassningar, eller
- är i behov av extra utmaningar.

Materialet kan hjälpa läraren att få syn på elevernas språkliga medvetenhet avseende förmågan att ”kommunicera i olika sammanhang och för skilda syften med tal och teckenspråk utifrån sina förutsättningar och behov, samt med skriftspråk”. Denna förmåga kartläggs genom fyra aktiviteter som relaterar till förskoleklassens centrala innehåll

- att berätta och beskriva,
- att uppfatta vad andra uttrycker och samtala,
- att kommunicera med symboler, bokstäver och handalfabet och
- att vara medveten om skillnader mellan tecken, fraser, ord och begrepp.

Progression mot bedömningsstöd i årskurs 1

Hitta språket lägger grunden för fortsatt kartläggning och bedömning i specialskolans tidiga årskurser. Aktiviteter och observationspunkter i materialet har en tydlig progression mot det nationella bedömningsstödet i läs- och skrivutveckling i årskurs 1 i specialskolan. Som exempel noteras i förskoleklassen om eleven känner till namnet eller språkljudet på minst fem bokstäver alternativt kan visa med hjälp av hand-

alfabetet, ange vad det står i tre ordbilder och första språkljudet/bokstaven i minst tre olika ord.

Materialets teoretiska grund

Hitta språket vilar på den teoretiska grund som beskrivs i Skolverkets *Nya Språket byfter!*, om inte annat anges. De fyra aktiviteterna i kartläggningsmaterialet motiveras även utifrån teorier om döva och hörselskadade elevers språk-, läs- och skrivutveckling (Hile, 2017; Roos, 2013, 2014; Roos & Allard, 2016).

Om materialet

Hitta språket består, utöver denna lärarinformation, av följande delar:

- *Lärarhandledning* till respektive aktivitet, i vilka aktiviteternas genomförande beskrivs. Inledningsvis anges vilka observationspunkter läraren kan uppmärksamma. Därefter presenteras vilket material som behövs till de olika aktiviteterna samt hur aktiviteten är tänkt att genomföras. För varje aktivitet framgår avslutningsvis vad läraren behöver uppmärksamma när det gäller elever som är i behov av extra anpassningar, särskilt stöd eller elever som är i behov av extra utmaningar.
- Blanketten *Individuell kartläggning av elevens språkliga medvetenhet*. Här markeras kartläggningen i de olika observationspunkterna samt hur undervisningen kan stödja eleven att utvecklas utifrån sina förutsättningar.
- Blanketten *Sammanställning av kartläggning*. Här kan resultatet av kartläggningen för samtliga elever i gruppen antecknas. Blanketten fylls i efter varje kartläggningsaktivitet och ger på så vis en tydlig översikt över kartläggningen för gruppen.

Kopieringsunderlag:

- Bildkort med ljus ram (Bildunderlag 1)
- Bildkort med mörk ram (Bildunderlag 2)
- Bildkort med mönstrad ram (Bildunderlag 3)
- Bildserie
- Bokstäver versaler – för eleven
- Bokstäver gemener – för eleven
- Bokstäver – för läraren

Aktuella begrepp

- **Morfem:** De minsta betydelsebärande enheterna i språkssystemet. För teckenspråkiga utgörs morfem av rörelse, tecken och handform och läge i fristående och bundna morfem. Fristående är t.ex. plural form (upprepning av grundtecknet) och bundna är t.ex. förändring av tecknets betydelse genom en rörelse där tecknet får annan betydelse (t.ex. som i ”klockan 5” där FEM vrids uppåt).
- **Fonem:** De minsta betydelseskiljande byggstenarna i språket. Fonemen benämns ofta som språkljud och ibland säger man också ”hur bokstäverna låter”. Fonem i teckenspråk är handform, rörelse och läge.
- **Grafem:** Bokstavstecken
- **Versal:** ”Stor” bokstav i alfabetet
- **Gemen:** ”Liten” bokstav i alfabetet
- **Hålljud:** Ljud som man kan hålla ut på, t.ex. /s/, /o/, /l/. Hålljuden underlättar sammanljudningen av fonem till ord. För teckenspråkiga personer är läpprörelserna viktiga för att få syn på hålljuden.

I kartläggningen refereras till fyra olika typer av läsning:

- **Logografisk läsning:** Eleven känner igen hela ord, till exempel sitt namn eller några vanliga ordbilder som *och*, *hej*, men har inte ”knäckt läskoden”.
- **Enkel ljudning:** Eleven har ”knäckt läskoden” och ljudar ihop enskilda ljud till en helhet.
- **Avancerad ljudning:** Eleven ljudar ihop orddelar till en helhet.
- **Ortografisk helordsläsning:** Eleven läser flytande, det vill säga läser ord som helheter.

Visuellt inriktade elever går ofta direkt in på ortografisk helordsläsning.

Aktiviteter som underlag för kartläggningen

Hitta språket består av fyra aktiviteter som utgår från centralt innehåll som undervisningen ska behandla. Forskningen visar att vissa kunskaper och färdigheter är kännetecknande för elever som framgångsrikt knäcker den alfabetiska koden. Dessa är en god generell språklig förmåga, fonologisk medvetenhet och goda kunskaper om bokstäver och språkljud. För visuellt inriktade elever gäller goda kunskaper om teckenspråkets handformer, bokstäver och andra symboler för att förmedla budskap. Aktiviteterna i kartläggningsmaterialet syftar därför i stor utsträckning till att kartlägga sådana kunskaper och färdigheter.

I möten med skriftspråket, i gemensam läsning men också genom enskilt läsande och skrivande, ges eleverna förutsättningar för att utveckla förståelse för varför man läser och skriver. Eleverna ges också möjlighet att se glädjen och lusten i att läsa och skriva. För att utveckla kunskaper som relaterar till kunskapskraven i årskurs 1 och 4 i specialskolan behöver eleverna dessutom utveckla ett rikt ordförråd och lära sig strategier för att förstå innehållet i elevnära text. I den schematiska bilden nedan framgår hur samtala, läsa och skriva är uppdelat i fyra aktiviteter. Aktiviteterna är i sin tur uppdelade i ett antal observationspunkter som kartläggs i den ordinarie undervisningen för att ge en bild av elevernas språkliga medvetenhet. Vissa aktiviteter kan om så önskas genomföras i mindre grupp alternativt enskilt med varje elev.

Schematisk bild av aktiviteter och innehåll

Aktivitet 1. Vi berättar och beskriver	Aktivitet 2. Vi uppmärksammar varandra och samtalar om textinnehåll	Aktivitet 3. Vi kommunicerar med symboler och bokstäver	Aktivitet 4. Vi urskiljer ord och språkljud/bokstäver/handalfabetet
SAMTALA		LÄSA OCH SKRIVA	
kan berätta sammanhängande om något hon eller han varit med om	visar intresse för högläsning	kan kommunicera genom att rita bilder/skriva bokstäver och symboler	kan producera rim
kan beskriva en sak eller en företeelse så att andra förstår	kan delta i samtal om text och bild	visar intresse för bokstäver	kan dela upp korta meningar i ord
visar intresse för vad andra säger	kan återge ett händelseförlopp	kan namnge bokstäver	kan urskilja första språkljudet/bokstaven i ord
kan förstå en enkel instruktion		kan skriva sitt eget namn	kan dela upp enkla ord i språkljud/bokstäver
		har skrivriktningen klar för sig	kan koppla samman bokstäver med deras språkljud/bokstävers manuella form i handalfabetet med deras grafem
		kan ange vad det står i vanliga ordbilder	

Aktivitet 1 Vi berättar och beskriver

Elever är olika och undervisningen ska ta sin utgångspunkt i elevernas behov och intressen samt i det kunskaps- och de olika erfarenheter som eleverna tidigare har tillägnat sig. En elev med en utvecklad generell språklig förmåga har förutsättningar att på ett begripligt sätt berätta om händelser och annat som hon eller han varit med om. Vidare har eleven då förutsättningar att delta aktivt i samtal. För att klara detta krävs ett tillräckligt stort ordförråd och kunskap om hur orden ska användas. Visuellt stöd har visats vara av betydelse för lärandeprocesserna. Ju mer utvecklat språk en elev har, desto lättare har hon eller han att uttrycka sig nyanserat och tydligt.

Sammantaget ger aktiviteten läraren underlag för att få syn på om eleven visar språklig förmåga att med hjälp av teckenspråket och/eller med hjälp av sina multimodala språkliga resurser berätta och beskriva med ett anpassat ordförråd och med kunskap om hur orden ska användas. För att ytterligare kartlägga elevens generella språkliga förmåga observeras här huruvida eleven deltar i samtal och kommunicerar med sina kamrater genom att visa intresse för vad andra säger. Utöver deltagande i samtal och berättande är det av intresse för kartläggningen av den generella språkliga förmågan om eleven kan förstå en enkel instruktion.

Aktivitet 2 Vi uppmärksammar varandra och samtalar om textinnehåll

Högläsning ger elever möjlighet att upptäcka böckernas värld med äventyr, spänning, kunskap och glädje – en upptäckt som på ett positivt sätt kan bidra till elevens eget intresse för läsning och litteratur. Ett av de tidigaste tecknen på ett begynnande läsintresse är när elever vill följa med i sagor och berättelser som en vuxen läser eller återger högt. Motivation är en viktig del i läsinläringen (Lundberg, 2010; Swalander, 2009). När eleven får en positiv erfarenhet av en läsupplevelse så tar hon eller han med sig det till nästa lästillfälle.

I samband med högläsning och samtal om textinnehåll kan läraren visa enkla strategier för att förstå en text. Genom att t.ex. diskutera med eleverna om huvudkaraktär, innehåll och händelse i texten kan grunden för läsförståelse läggas redan innan eleverna klarar av att läsa på egen hand. Att utveckla det metakognitiva tänkandet genom att dra slutsatser om textens innehåll

och att resonera och språkligt reflektera över texten kan vara särskilt betydelsefullt för döva och hörselskadade elever. Eleven kan också i samband med högläsning få syn på skriftspråkets konventioner, exempelvis att man läser från vänster till höger, uppifrån och ned osv. Under högläsningen kan eleverna delta i samtal om text, ord, innehåll och bild. Att kunna samtala och vara en aktiv samtalsdeltagare är av betydelse för den fortsatta utvecklingen av läs- och skrivförmågan.

Sammantaget ger den här aktiviteten läraren underlag för att få syn på om eleven visar intresse för högläsning och om hon eller han deltar i samtal om texter, ord, innehåll och bild. Här observeras om eleven aktivt följer med auditivt eller visuellt i högläsning och deltar i samtal om text och bild samt om eleven kan återberätta det som lästes med ett för sammanhanget anpassat ordförråd och med kunskap om hur orden ska användas. Här kartläggs således också förmågan att följa med uppmärksam och koncentrerat under högläsning.

Aktivitet 3 Vi kommunicerar med symboler och bokstäver

Barn lär sig tidigt att kommunicera med hjälp av språket, eftersom det har en viktig funktion att fylla. Drivkraften bakom att erövra språk; talat, tecknat och skrivet, ligger i viljan att kommunicera. Aktiviteten är utformad utifrån att barn i mycket tidig ålder kan utveckla ett intresse och engagemang för kommunikation i form av läsande och skrivande (Lundberg, 2010). I möten med skriftspråket kan förståelse skapas för varför man läser och skriver.

Många elever har redan långt före skolstart tagit sina första steg på väg mot att kunna skriva i enlighet med skriftspråkliga konventioner. En del elever visar tidigt intresse för bokstäver genom att avbilda dem i långa rader som ett sätt att experimentera och leka. För döva och hörselskadade elever är det av värde att tidigt leka och lära med hjälp av handalfabet och teckenspråk men också att leka och lära med betydelsebärande delar i ord (Hile, 2017; Roos, 2013, 2014). Eleverna lär sig däri-genom att bokstäver, handalfabet, tecken och ord har en innebörd och att texten därmed har ett budskap. Att känna igen ett antal bokstäver i skrift och/eller i handalfabet utgör en god grund för att eleverna ska kunna knäcka den alfabetiska koden. Barn som är språkligt nyfikna frågar gärna om bokstäver och ord, de visar

nyfikenhet vid läsning (t.ex. rubriker) och gör egna upptäckter i skrivna ord. I teckenspråk finns många tecken som alltid bokstaveras, som exempel ”nu” och ”juice”, och elever kan plötsligt upptäcka att de faktiskt består av bokstäver (Roos, 2013, 2014).

En förutsättning för att kunna läsa en text är att man kan identifiera de skrivna orden. Redan tidigt kan barn känna igen en del ordbilder innan de i egentlig mening läser. De uppmärksammar vissa särdrag i orden, vilket gör att de kommer ihåg dem och kan skilja dem från andra ord. I förskoleklass har eleven rika tillfällen att se sitt namn i skrift. Många elever i förskoleklass känner igen det egna namnet som en ordbild och kan skriva det. Ofta är det egna namnet det första ”riktiga” ord som barn skriver.

När eleven känner igen ordbilder på exempelvis skyltar och förpackningar befinner hon eller han sig på ett förstadium till alfabetisk läsning. Ännu har inte eleven knäckt den alfabetiska *koden* utan orden ”känns igen på utseendet”. Orden uppfattas då som bilder eller helheter, vilket benämns som logografisk läsning. Läraren kan också få syn på elever som knäckt den alfabetiska koden och börjat ljuda ihop enskilda ljud eller orddelar till helheter. Visuellt inriktade elever lär sig att känna igen delar av eller hela ord genom kunskap om morfemets betydelse.

Sammantaget ger den här aktiviteten läraren underlag för att få syn på om eleven använder sig av symboler och skriftspråk, men även om eleven kommit längre i läsande och skrivande. Som en indikation på att eleven är på väg in i skriftspråket är exempelvis visat intresse för att skriva och/eller använda handalfabetet för att återge det egna namnet. För att ytterligare kartlägga elevens förhållande till läst och skriven text observeras här om eleven uppfattat skrivriktningen. Även elevens förmåga att känna igen vanligt förekommande ordbilder i verksamheten och omgivningen är av intresse för kartläggningen.

Aktivitet 4 Vi urskiljer ord och språkljud/bokstäver/handalfabetet

För att lära sig läsa och skriva behöver eleven bli medveten om att språket kan delas upp i meningar och ord samt ha en säker uppfattning om vad ett ord är. De meningar som används för att kartlägga elevens förmåga att urskilja ord i meningar är elevnära och korta.

Att urskilja vilka ord som rimmar innebär för *auditivt* inriktade elever att kunna bortse från vad ord betyder och istället lyssna till hur de låter. En av de lättaste rimuppgifterna är att identifiera två enstaviga ord som rimmar, med tvåstaviga och flerstaviga ord blir det lite svårare. Att själv producera rim är något mer avancerat än att lyssna efter rim (Phillips, Clancy-Menchetti & Lonigan, 2008). Rim och språkljud kartläggs utifrån elevens förutsättningar och behov. Läraren kan uppmärksamma om den *visuellt* inriktade eleven uppmärksammar ord som ser likadana eller olika ut på munnen samt ord som rimmar, det vill säga att de ser lika ut, som exempelvis apa-rapa. För *visuellt* inriktade elever kan rim i handformer också uppmärksammas. Tecknade ord kan ha likheter i form utan att munformen är detsamma, exempelvis orden ”min” och ”hatt”.

Auditivt inriktade elever som urskiljer första ljudet i ord visar att de närmat sig fonemets värld. Eleverna gör upptäckten att ord är uppbyggda av fonem, de känner igen fonem men kan också urskilja olika fonem. *Visuellt* inriktade elever behöver upptäcka teckenspråkets relation till talspråk och skriftspråk, munrörelser och bokstäver för att komma vidare i sin skriftspråkliga utveckling. De upptäcker bokstäverna i orden med hjälp av handalfabetet. Handalfabetet och samtal om handform kan hjälpa elever att få en förståelse för teckenspråkets fonologi, dvs. samband mellan bokstäver, skrivna ord, tecken, munrörelser och även upplevelsen att använda rösten. Handalfabetet kan därför användas till att urskilja fonem eller bokstäver/tecken i handalfabetet i ord. I kartläggningen fokuseras endast det första fonemet eller bokstaven i ord eftersom det anses vara lättare att urskilja och upptäcka än fonem inuti eller i slutet av ord (Lundberg, 2010; Roos, 2013). Att kunna urskilja första ljudet i ord är ett första och avgörande steg i utvecklingen av fonologisk medvetenhet på fonemnivå. När eleven klarar att dela upp ord i ljud, handform och/eller skrivna bokstäver har hon eller han tagit ett viktigt steg in i läsningens värld.

I aktiviteten kartläggs vidare om den *auditivt* inriktade eleven kan dela upp ord med tre eller fyra fonem eller bokstäver/tecken i handalfabetet. För *visuellt* inriktade elever är det viktigt att se i vilken ordning bokstäver står i ord, t.ex. sak, ask, ska. Om man byter ordning så blir det annan betydelse. När eleven klarar detta med säkerhet är hon eller han på god väg att knäcka läskoden. Läraren kan också få syn på *auditivt*

inriktade elever som har knäckt läskoden och ljudar ihop enskilda ljud/bokstäver eller orddelar till en helhet, dvs. elever som använder enkel och avancerad ljudning. Elever som använder handalfabetet kan använda motsvarande enkel och avancerad ljudning men då benämns detta neutraliserade och lexikaliserade ord. En neutraliserad bokstavering med handalfabet innebär att eleven kan bokstavsräckan och återger bokstav för bokstav, medan en lexikaliserad bokstavering innebär att bokstaveringen med handalfabet görs så att de olika bokstäverna avlöser varandra i en enda flytande rörelse. Med tanke på att kartläggningen genomförs under höstterminen, har endast ord med ”hålljud” tagits med i kartläggningen av fonologisk medvetenhet på fonemnivå. Vokalerna och konsonanterna ”s”, ”m”, ”r” och ”l” har hålljud, vilket innebär att det går att dra ut på ljuden. Dessutom är det lång vokalklang i vokalerna i de ord som finns med i materialet, vilket också gör det enklare för eleverna att urskilja fonemen (Høien & Lundberg, 2011). *Visuellt* inriktade elever kan uppfatta hålljud i läpprörelser. Om eleven inte kan urskilja fonem med örat så kan den här delen av kartläggningen utgå.

I förskoleklassens undervisning får eleverna möta bokstäver och handalfabet. Eleverna blir sålunda bekanta med bokstäverna och börjar fokusera på deras fonemiska funktion. Observationspunkten med bokstav i handalfabetet-grafem-koppling är utformad utifrån att det är en förmåga som är grundläggande för den fortsatta läsinlärningen.

Sammantaget ger den här aktiviteten läraren underlag för att få syn på om eleven börjat urskilja språkets mindre byggstenar, samt om eleven kommit vidare i den fonologiska medvetenheten utifrån sina förutsättningar och behov. Här kartläggs elevens förmåga att urskilja ord i meningar. Vidare kartläggs elevens fonologiska medvetenhet på fonem/bokstavnivå, vilket är av betydelse för läsutvecklingen. Hos elever som är *visuellt* inriktade kartläggs fonologiskt medvetenhet utifrån handformerna och placering av bokstäver i tecken-språket. Ytterligare en förmåga som kartläggs är bokstav i handalfabetet-grafem-koppling, som är grundläggande för den alfabetiska läsningen.

Anpassa, stödja och utmana

I *Lärohandledning* till respektive aktivitet framgår vid varje observationspunkt hur läraren kan identifiera om en elev kan göra det som anges i observationspunkten. Avslutningsvis i respektive aktivitet framgår hur läraren kan identifiera om en elev är i behov av extra anpassningar, särskilt stöd eller extra utmaningar. Om det vid genomförandet av de olika aktiviteterna direkt kan befaras att en elev inte kommer att nå de kunskapskrav som minst ska uppnås i årskurs 1 och 4 i specialskolan, ska eleven skyndsamt ges stöd i form av extra anpassningar. Läs gärna vidare i Skolverkets allmänna råd *Allmänna råd om arbete med extra anpassningar, särskilt stöd och åtgärdsprogram*. För den elev som kommit långt i sin kunskapsutveckling och behöver extra utmaningar kan läraren hitta vägledning i *Nya Språket lyfter!*

Analys och frågor till undervisningen

Om någon eller några elever inte visar intresse för och/eller inte kan genomföra alla språk-, läs- och skrivutvecklande aktiviteter, kan läraren gå tillbaka till observationspunkterna för att se vilka aspekter som eleven behöver utveckla.

Frågor att ställa till undervisningen:

- Hur vägleds eleven att ställa frågor till text och bild vid högläsning?
- Hur stimuleras eleven att utveckla sitt ordförråd?
- Hur planeras och genomförs undervisning för att stimulera elevens språkliga medvetenhet?
- Hur planeras och genomförs undervisningsaktiviteter där bokstav-ljudkoppling/ bokstav i handalfabet-grafem-koppling är i fokus?
- Hur görs den fysiska miljön stimulerande för lärande?
- Hur görs undervisningsmaterialet varierat, lockande och utmanande för att stimulera till fortsatt lärande?
- Hur anpassas arbetssätt, arbetsmetoder och organisation av undervisningen så att elevens olika sätt att lära ges utrymme?
- Hur vägleds eleven så att eleven vet var hon eller han är i sin språk-, läs- och skrivutveckling och vad som är nästa mål?

Referenslista

- Hile, A. (2017). Signing deaf children's acquisition of fingerspelling by Amy Hile. *Journal of Deaf Studies and Deaf Education*, 2017, 1-8. Doi: 10.1093/deafed/enw071
- Høien, T. & Lundberg, I. (2011). *Dyslexi. Från teori till praktik*. Stockholm: Natur & kultur.
- Lundberg, I. (2010). *Läsningens psykologi och pedagogik*. Stockholm: Natur & kultur.
- Phillips, B. M., Clancy-Menchetti, J. & Lonigan, C. J. (2008). Successful Phonological Awareness Instruction With Preschool Children: Lessons From the Classroom. *Topics in Early Childhood Special Education*, 28(1), 3–17.
- Roos, C. (2013). Young deaf children's fingerspelling in learning to read and write: An ethnographic study in a signing setting. *Deafness and Education International*, 15(3) 149–178. doi:10.1179/1557069X13Y.0000000020
- Roos, C. (2014). A sociocultural view on young deaf children's fingerspelling: An ethnographic study in a signing setting. *Deafness and Education International*, 16(2), 86–107
- Roos, C. & Allard, K. (2016). *Framgångsfaktorer i läs- och skrivlärande för döva barns och barn med hörselnedsättning. En systematisk litteraturstudie*. Karlstad: Karlstad University Studies.
- Skolverket. (2017a). *Läroplan för grundskolan, förskoleklassen och fritidshemmet 2011*. Reviderad 2017. Stockholm: Skolverket.
- Skolverket. (2017b). *Nya Språket lyfter! Bedömningsstöd i svenska och svenska som andraspråk för grundskolans årskurs 1–6*. Stockholm: Skolverket. Materialet finns även på Skolverkets webbplats www.skolverket.se/nyaspraketlyfter
- Skolverket. (2016). *Bedömningsstöd i läs- och skrivutveckling, årskurs 1–3*. Stockholm: Skolverket.
- Skolverket. (2014a). *Allmänna råd om arbete med extra anpassningar, särskilt stöd och åtgärdsprogram*. Stockholm: Skolverket.
- Skolverket (2014b). *Stödinsatser i utbildningen – om ledning och stimulans, extra anpassningar och särskilt stöd*. Stockholm: Skolverket.
- Skolverket. (2011). *Läroplan för specialskolan, förskoleklassen och fritidshemmet 2011*. Stockholm: Fritzes.
- Swalander, L. (2009). Självbild, motivation och dyslexi. I S. Samuelsson (Red.), *Dyslexi och andra svårigheter med skriftspråket*, (183–196). Stockholm: Natur & kultur.